

1889-01-14

SENDER

Jens Ferdinand Willumsen

RECIPIENT

Johan Rohde

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Sender's location:
Paris (Frankrig)

Mentioned people:
Juliette Willumsen

Archive:
Tilg. 392, Håndskriftsamlingen, Det
Kgl. Bibliotek.

TRANSCRIPTION

7. Place du Calvaire
Montmartre
Paris
d. 14 Januar 1889.

Kjære Rohde:

Jeg falder naturligvis ikke i Forbauselse over alt det Nye De har at fortælle mig hjemme fra; men Tak for Brevet, det giver Anledning til et Par Betragtninger.

¹⁾ Det vilde ikke være Underligt om jeg er bleven nysgjærrig efter at vide om den Forskel vi har som Lærere, De maa ane den (jeg ikke) De maa fortælle mig om den, Ganske vist er Maalet det samme, hvis det gjælder om at faa min Kjæreste til at kunne tegne; men hvis Maalet er: hvorledes og hvad kun skal komme til at tegne og male, saa tænker jeg (haaber) at det er saa forskelligt som Nat og Dag. Ligesaa vel

som Deres og mit Maal, som udøvende Kunstnere, divergerer merer, deslængere vi komme frem ad ¹ Banen, det er De vel enige med mig i, at saa kan vel heller ikke Midlerne være det samme; Men selvfølgelig saa længe De er hendes Lærer, hvilket jeg takker Dem saa meget for, som det er mig muligt, saa har De Haand- og Halsret over Undervisningsmaaden, Ingen fremmed Indblanding, har noget der at gjøre. Og saa

²⁾ kunde jeg naturlig have svær Lyst til at vide hvorledes det gaar hende, har De nogen Glæde af at være hendes Lærer?

Det lader ikke til at noget Menneske har set det Billede jeg havde paa Juleudstillingen, naa det faar vel og være det samme, jeg er bleven saa forhærdet i Retning af at ses og

blive hængt op, at Intet indvirker mere paa, ja det kunde jo nok være at en Smule Sympati kunde virke; men ikke mere det modsatte, al den Raaddenskab, som i de sidste Aar har graseret hjemme paa Udstillingerne og i Klikkehulerne, hvor de lever som en stor Familie paa sin og sine gode Venners gjensidige Oversprøjtning med Rosens dejlige Patsjoliduft, naar bare den eller den er elskværdige Mennesker, og de en Gang i Tiden har lavet et godt Billede, saa er det tilstrækkelig til aldrig at dale i Kameraternes Øjne, da det er saadant nogle prægtige Folk, og Kritikerne ja de sidde sku allerinders inde i Malstrømmen og snurrer rundt, det synes De det er saa dejligt; men - en Gang saa bliver de dog slugte, man kommer ikke nemt ud af den igjen, jeg er i de yderste Cirkler og jeg ser hvilket Mas det er at komme

fri; men naar jeg engang kommer fri, og aabner min egen Udstilling, ved siden af mit Værksted, saa skal jeg staa og grine af de andre som hvirvles

rundt i Strømmen og vrænge af mig, fordi jeg ikke er Kunstnerisk, fordi mine Billeder ikke er gennemførte nok, og der ikke er brugt Aar om en Lap af saa og saa mange []". Hu hej sikken Styr. 4 Mand skal gaa efter hinanden med Reklameplakater, hvorpaa der staar som paa mit Visitkort:

J. F. Willumsen

peintre artist.

Bestillinger modtages paa alt til Faget henhørende.

ja og jeg kan ogsaa sætte: Reparationer udføres. Saa kan jeg først blive frigjort fra Strømmen

Hvorfor kan den eller den - Billedskærer^x ^xHaandværker i Alm. ikke være Kunstner, naar han har Folk paa Værkstedet, at han ikke er det, er noget andet. Hvis de tror at dette skulde være en Forbitrelse fordi jeg ikke har faaet Lov til at søbe af det store Suppefad, saa troer De fejl.

Deres J. F. Willumsen

Hils min Halvdel. Hilsen til Dem som ville have En.)

¹ Ordet er utydeligt. Willumsen har sandsynligvis haft til hensigt at skrive ad

7. Place du Calvaire
Montmartre
Paris

J. 14 Januar 1889.

Kjære Rorke:

Jeg faedes naturligvis ikke i
Forbavrelse over alt det Nye du
har at fortælle mig hjemme fra; men
Tak for Brevet, der gives Anledning
til et Par Betragtninger.

Det vilde ikke være underligt om
jeg^{et} bleven nysgjerrig efter at vide om
den Forskel vi har som Lærere, ~~for~~ de
maa ane den (jeg ikke) de maa for-
tælle mig om den, ganske vist er
Maalet det samme hvis det gjælder om
at faa min Hjærste til at kunne tegne;
men hvis Maalet er: hvorledes og hvad
hun skal komme til at tegne og male,
saa tænker jeg (~~det~~ haaber) at det er saa
forskelligt som Nat og Dag. Ligesaa vel

Som Lires og mit Maal, som ind-
øvede Kunstnere, divergeret mere,
dest længere vi komme frem paa Banen,
det er de vel enige med mig i, at
saa kan vel heller ikke Midlerne
være det samme. ; Men selvfølgelig
saa lange de er hendes Lære, hvilket
jeg takker Dem saa meget for, som
det er mig muligt, saa har de
Hænder og Hænder over Undervisnings-
maaden, ligesom fremmede Indblanding,
har noget der at gøre. Og saa

2) kunde jeg naturlig have sovet
Lyst til at vide hvorledes det gaar
hende, har de nogen Glæde af at
være hendes Lære?

Det laves ikke til at noget Menneske
har set det Billede jeg havde paa
Tilværelsen, naa det faar vel
og være det samme, jeg er bleven
saa forherbet i Retning af at ses og

blive hængt op, at Intet indviser
mere paa, ja det kunde jo nok være
at en Smule Sympati kunde virke;
men ikke mere end modatte, at den
Raadstuskab, som i de sidste Aar har
græsset hjemme paa Høstelingene og
i Klinketjulerne, hvor ~~den~~ ~~er~~ de leve
som en stor Familie paa sin og sine
gode Venners gjensidige Oversprojtning med
Kodens dejlige Tatsjoliduft, naar bare
den eller den ~~h~~ er elskværdige Menneske
og de en Gang i Tiden har lavet et godt
Billert, saa er det tiltrækkelig til aldrig
at dale i Kameraternes Øjne, ^{aa} det er saa-
dant nogle prægtige Folk, og Kritikerne
ja de sidste skulde allesindes ind i
Malstrømmen og snurre rundt, det
synes de det er saa dejligt; men
en Gang saa bliver de dog slægt,
man kommer ikke rundt ud af den
igjen, jeg er i de yderste Pirkler og
jeg ser hvilket Maa det er at komme

fri ; men naas jeg engang kommer fri,
og aabner min egen Værksted, ved siden
af mit Værksted, saa skal jeg staa og
grine af de andre som hvirvles rundt
i Strømmen, og vrænge af mig, fordi
jeg ikke er Kunstnerisk, fordi ~~de~~ mine
Billeder ikke er gennemførte nok, og de
ikke er brugt Aar om en Lap af saa
og saa mange □". Hvi hej sikkem
Fyr. 4 Mand skal gaa efter hinanden
med Reklameplakater hvorpaa der staar
som paa mit Visitkort:

J. F. Willingjen
hjemme artist.

Bestillingen modtages paa alt
til faget henhørende.

Ja og jeg kan ogsaa sette: Reparationer udføre
Saa kan først blive frigjort fra Strømmen
Hvorfor kan den ikke den - Billedgjæver (ikke
være Kunstner, naas han har Folk paa Værkstedet
at han ikke er det, er noget andet,

^{de troer at}
Hvis dette skulde være en Forbitrelse fordi jeg ikke
har faaet lov til at søge af det store Sjælsfart.
saa troer de fejl.

Haandværk
i Alm.

Deres J. F. Willingjen

Hele min Hænder. Næsten til
denne (ikke have den)